

วารสารวิจัยธรรมศึกษา

JOURNAL OF DHAMMASUKSA RESEARCH

ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2564)

Vol. 4 No. 2 (July – December 2021)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นวารสารตีพิมพ์เผยแพร่บทความวิชาการ บทความวิจัย บทความหนังสือ และบทความวิชาการประเภทอื่นๆ
2. เพื่อเป็นสื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้เชิงวิชาการของนักวิจัยและนักวิชาการทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ
3. เพื่อเป็นวารสารเสนอองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนามนุษย์ตามหลักการศึกษาเชิงพุทธศาสนาและศาสตร์ต่างๆ
4. เพื่อพัฒนาวารสารให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาและเป็นการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพผลงานการวิจัยและบทความทางวิชาการทางพระพุทธศาสนาและศาสนาต่างๆ รวมทั้งปรัชญาให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน TCI

เจ้าของ

ศูนย์วิจัยธรรมศึกษา สำนักเรียนวัดอาวุธวิกสิตาราม (RESEARCH CENTER FOR DHAMMASUKSA PHRAPARIYATTIDHAMMA OF WATAWUTWIKASITARAM SCHOOL) ภูมิกุณแม่ชาลั้ง ห้อง 305 เลขที่ 137 วัดอาวุธวิกสิตาราม ถนนจรัญสนิทวงศ์ 71 บางพลัด กรุงเทพฯ 10700 โทร 0860864258

ที่ปรึกษา

พระเทพปัญญามุนี	เจ้าอาวาส/เจ้าสำนักเรียนวัดอาวุธวิกสิตาราม
พระราชติลก, ดร.	ประธานกรรมการบริหารการศึกษา
พระศรีวินยาภรณ์, ดร.	เจ้าคณะแขวงบางพลัด
พระมหาสมาน ธมมวชิโร	อาจารย์ใหญ่สำนักเรียนวัดอาวุธวิกสิตาราม
พระมหาฉัตรชัย สุนทรชัย, ผศ.ดร.	รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พระมหาบุญนา จานวีโร, ผศ.ดร.	คณบดีคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ผศ.ดร.เนตร หงษ์ไกรเลิศ	มหาวิทยาลัยมหิดล
นาวาเอก ดร.นพดล บงกชกาญจน์	กรมยุทธศึกษาทหารเรือ

บรรณาธิการวารสาร

พระมหาหมื่นวินทร์ ปุริสุตโตโม, ผศ.ดร.

กองบรรณาธิการวารสาร

พระบุญฤทธิ์ อภิปัญโญ	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ดร.มนัสวี ศรีนนท์	มหาวิทยาลัยมหิดล
ดร.ธเนศ เกษศิลป์	มหาวิทยาลัยมหิดล
ผศ.ดร.สุณี เวชประสิทธิ์	มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช
พ.ต.ท.หญิง ดร.ปิยะนุช ศรีสรานุกรม	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
นายครรชิต มีช่อง	โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินบทความ

พระสุขุม สุขวฑฒโก, ผศ.	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
รศ.(พิเศษ) ดร.สุกัญญา ชัยมุสิก	คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
รศ.ดร.กฤต ศรียะอาจ	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
รศ.ดร.ศรัทธา ท้าวมิตร	นักวิชาการอิสระ
ผศ.ดร.ไกรฤกษ์ ศิลาคม	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
ผศ.ดร.ณัฐพงษ์ มะลิซ้อน	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
ผศ.ดร.คงสุภรณ์ แสงทรัพย์	คณะพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
นาวาเอก ดร.นพดล บงกชกาญจน์	กรมยุทธศึกษาทหารเรือ
ดร.ประเวช วัฒนาแก้ว	คณะศาสนาและปรัชญา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ดร.พูนศักดิ์ กมล	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิ
ดร.กฤตสุชิน พลเสน	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ดร.เมธา หริมเทพาธิป	สาขาวิชาปรัชญาและจริยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ดร.สมเจต หลวงกัน	นักวิชาการศูนย์วิจัยธรรมศึกษา
ดร.กำธร เพี้ยเอื้อ	นักวิชาการอิสระ
ดร.ชวลิต ไหลรินทร์	นักวิชาการอิสระ

ฝ่ายจัดรูปเล่ม/สมาชิกวารสาร

นายอริย์ธัช เลิศอมรไชยกิจ	นางคมณัฏก กฤดากร ณ อยุธยา
นางสาวพรทิพย์ พงษ์กิตติวงศ์	นางสาวณัฐปรีญา วิจิตรฐะพันธุ์

พิมพ์ที่

จี คลาส (G CLASS) เลขที่ 26/19 ศาลายา พุทธมณฑล นครปฐม 73170
โทร 028892223 โทรสาร 028893204 อีเมลล์ g_class@hotmail.com

บทบรรณาธิการ

วารสารวิจัยธรรมศึกษา ศูนย์วิจัยธรรมศึกษา สำนักเรียนวัดอาวสุวิสิตาราม ฉบับที่ 2 ปี พ.ศ. 2564 นี้ กองบรรณาธิการได้ดำเนินการบริหารจัดการวารสารให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน TCI เหมือนกับทุกฉบับที่ผ่านมา ดังนั้น ในเชิงการพิจารณาบทความต่างๆ เพื่อตีพิมพ์ในครั้งนี้ จึงมีความเข้มข้นเหมือนเดิม สำหรับวารสารวิจัยธรรมศึกษาฉบับนี้ได้นำเสนอผลงานของนักวิชาการจากหน่วยงานต่างๆ ที่น่าสนใจดังนี้

1. รูปแบบกิจกรรมตามแนวคิดการศึกษาแบบใช้พื้นที่เป็นฐานผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างสำนึกรักพื้นที่ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดนครนายก (ACTIVITIES MODEL BASED ON PLACE-BASED EDUCATION THROUGH ENGLISH LEARNING ACTIVITIES TO ENHANCE SENSE OF PLACE FOR SECONDARY STUDENTS IN NAKHON NAYOK PROVINCE) โดย ปิยะดา จุลวรรณา ปิยลักษณ์ อัครรัตน์ และอัจฉราวรรณ จันทร์เพ็ญศรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ผลการวิจัย พบว่า 1) รูปแบบกิจกรรมตามแนวคิดการศึกษาแบบใช้พื้นที่เป็นฐานผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างสำนึกรักพื้นที่ ประกอบด้วย 5 กิจกรรมตามแนวคิดการเรียนรู้แบบใช้พื้นที่เป็นฐาน 2) ผลการใช้รูปแบบกิจกรรมตามแนวคิดการศึกษาแบบใช้พื้นที่เป็นฐานผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษพบว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีค่าเฉลี่ย ด้านความรู้ ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ และการมีสำนึกรักพื้นที่จังหวัดนครนายกสูงกว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. จริยธรรมของผู้ประกอบการโรงสีข้าวในเขตพื้นที่ภาคกลาง (Ethics of rice mill operators in the central region) โดย พชรมณ บุญแสน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ผลการศึกษา พบว่า (1) ระดับจริยธรรมด้านการบริหารอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหาร มีการคำนึงถึงผลประโยชน์ขององค์กร มีความเป็นธรรม ยุติธรรม การเคารพในปัจเจกบุคคล มีความรับผิดชอบต่อความสำเร็จขององค์กรและมีการกำหนดนโยบายในการจ้างงานอยู่ในระดับมาก มีการปฏิบัติตามกฎระเบียบขององค์กร มีการสร้างความเข้าใจให้พนักงาน มีการรับฟังความคิดเห็น มีความเข้าใจในสิทธิและหน้าที่ของพนักงานและมีการกระจายอำนาจหรือการมอบหมายงานอยู่ในระดับปานกลาง (2) ระดับจริยธรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการกำกับดูแลกิจการที่ดี มีความรับผิดชอบต่อผู้บริโภคและมีการเคารพสิทธิมนุษยชนอยู่ในระดับมาก มีการร่วมพัฒนาชุมชนและสังคม มีการเลือกคู่ค้าและหุ้นส่วน มีความรับผิดชอบต่อชุมชนใกล้เคียง มีการคำนึงถึงสุขภาพและความปลอดภัย มีการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม มีการสร้างนวัตกรรมและการเผยแพร่และมีการจัดการทรัพยากรอยู่ในระดับปานกลาง จริยธรรมด้านการบริหารส่งผลต่อจริยธรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการโรงสีข้าวร้อยละ 65.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ระดับจริยธรรมและการแสดงออกทางจิตสำนึกที่มีต่อการขาดวินัย ของนักศึกษา ระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร (ETHICS LEVEL AND CONSCIOUS EXPRESSION TO THE LACK OF DISCIPLINE IN SOCIETY IN ORDER TO FIND MEANS TO RAISE THE OF ETHICS OF UNDERGRADUATE STUDENTS IN BANGKOK) โดย พชรมณ บุญแสน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ผลการวิจัย พบว่า การแบ่งจริยธรรมในสังคมไทยแบ่งเป็น 2 ระดับ ดังนี้ 1) ระดับจริยธรรมตามหลักคำสอนทางศาสนา ได้แก่ความประพฤติตามครรลองการดำเนินชีวิตของศาสนิกเพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมและสิ่งแวดล้อมที่ก่อให้เกิดประโยชน์และความสงบสุขร่วมกัน และความประพฤติที่เป็นไปตามครรลองการดำเนินชีวิตของศาสนิกชนเพื่อมุ่งสู่เป้าหมายสูงสุดของศาสนาของแต่ละคน 2) ระดับจริยธรรมตามรูปแบบความสัมพันธ์ของ

การอยู่ร่วมกันในสังคม ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างปัจเจกต่อสังคมโดยรวม และสิ่งแวดล้อม แบ่งเป็น (1) ระดับที่ยึดส่วนตัวเป็นหลัก (2) ระดับที่ยึดส่วนรวมคือสังคมและสิ่งแวดล้อมเป็นหลัก สาเหตุของการขาดจิตสำนึกที่ดีมาจากปัจจัยต่างๆ ทั้งด้านตัวบุคคล และสิ่งแวดล้อม กล่าวคือ ผู้ที่ขาดจิตสำนึกอาจเป็นเพราะบุคคลไม่ได้รับการสั่งสอนที่ถูกต้องจากครอบครัว ไม่ได้รับการสั่งสอนศีลธรรมที่มากพอตั้งแต่วัยเด็ก ส่งผลให้บุคคลมีจิตใต้สำนึกที่ไม่ดีและมีพฤติกรรมที่อาจเบี่ยงเบนไปจากความถูกต้องหรือเหมาะสมตามที่สังคมยอมรับ แต่ในทางกลับกันถ้าบุคคลได้รับการอบรมสั่งเรื่องศีลธรรมความดีงามอยู่เป็นประจำสม่ำเสมอ ตั้งแต่วัยเด็กจะทำให้บุคคลซึมซับความถูกต้อง ดีชั่ว มีมโนธรรมในใจ มีจิตใต้สำนึกที่ดี ซึ่งจะส่งผลมาถึงการมีจิตสำนึกที่ดี ส่งผลต่อการเลือกตัดสินใจที่จะกระทำหรือไม่กระทำในสิ่งที่ตนเป็นความถูกต้องดีชั่ว ควรทำหรือไม่ควรทำ

4. การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว อำเภอมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี (PUBLIC PARTICIPATION TOWARDS THE DEVELOPMENT OF BAN KHAO SUBDISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION MUEANG UDON THANI DISTRICT UDON THANI PROVINCE) โดย ฐริชาญ สิงห์นิล และบุญเหลือ บุบผามาลา วิทยาลัยพินิจบัณฑิต **ผลการวิจัย พบว่า** การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว อำเภอมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$, S.D.= 0.72) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ($\bar{X} = 3.99$, S.D.= 0.51) รองลงมาคือด้านการมีส่วนร่วมประเมินผล ($\bar{X} = 3.68$, S.D.= 0.76) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านการมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ ($\bar{X} = 3.39$, S.D.= 3.39) และการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว อำเภอมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี ที่จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน โดยภาพรวมพบว่าประชาชนที่มีเพศ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน จะมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว อำเภอมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนประชาชนที่มีอายุ และอาชีพ ที่แตกต่างกัน จะมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว อำเภอมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี ที่ไม่แตกต่างกัน

5. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี (PUBLIC PARTICIPATION IN DISASTER PREVENTION AND MITIGATION OF PHON SUNG SUBDISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION, BAN DUNG DISTRICT, UDON THANI PROVINCE) โดย เจษฎาวัตร์ โพธิ์ชัยศรี และโกศล สอดส่อง วิทยาลัยพินิจบัณฑิต **ผลการวิจัย พบว่า** การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$, S.D.= 0.63) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการฝึกอบรม ($\bar{X} = 3.58$, S.D.= 0.71) รองลงมาคือด้านการช่วยเหลือผู้ประสบภัย ($\bar{X} = 3.50$, S.D.= 0.74) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านการช่วยเหลือส่วนราชการและสังคม ($\bar{X} = 3.35$, S.D.= 0.83) ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี ที่จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยภาพรวมพบว่า อายุและ ระดับการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านเพศ อาชีพ และ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่าไม่แตกต่างกัน ข้อเสนอแนะ แนวทางพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี ได้แก่ ควรมีการสนับสนุน การพัฒนา ความรู้และทักษะของพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในองค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี อย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี

6. การทำงานเป็นทีมของบุคลากรทางการแพทย์ โรงพยาบาลหนองบัวลำภู (TEAMWORK OF MEDICAL PERSONNEL NONG BUA LAMPHU HOSPITAL) โดย ศาสตราจารย์ สาราษฎร์ และโกศล สอดส่อง วิทยาลัยพิษณุบัณฑิต **ผลการวิจัย พบว่า** การทำงานเป็นทีมของบุคลากรทางการแพทย์ โรงพยาบาลหนองบัวลำภู โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.49$, S.D.= 0.46) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือด้านการกำหนดภารกิจและเป้าหมายของทีมงาน ($\bar{X} = 3.55$, S.D.= 0.72) รองลงมา คือด้านการกระจายความเป็นผู้นำ ($\bar{X} = 3.54$, S.D.= 0.78) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือด้านการสื่อสารกันอย่างเปิดเผย ($\bar{X} = 3.39$, S.D.= 0.74) ผลการเปรียบเทียบการทำงานเป็นทีมของบุคลากรทางการแพทย์ โรงพยาบาลหนองบัวลำภู ที่จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และประสบการณ์การทำงาน โดยภาพรวม พบว่า เพศ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และประสบการณ์การทำงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอายุ พบว่าไม่แตกต่างกัน ข้อเสนอแนะ แนวทางพัฒนาการทำงานเป็นทีมของบุคลากรทางการแพทย์ โรงพยาบาลหนองบัวลำภู ได้แก่ ควรมีการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมการอบรมเพิ่มเติมความรู้ในสายงาน หรือส่งเสริมการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น

7. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี (PUBLIC PARTICIPATION IN THE PREPARATION OF THE DEVELOPMENT PLAN OF PHON SUNG SUBDISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION, BAN DUNG DISTRICT, UDON THANI PROVINCE) โดย สุรีย์พร โพธิ์ชัยศรี และโกศล สอดส่อง วิทยาลัยพิษณุบัณฑิต **ผลการวิจัย พบว่า** การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$, S.D.= 0.59) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ($\bar{X} = 3.88$, S.D.= 0.72) รองลงมาคือด้านการบริหารงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ($\bar{X} = 3.85$, S.D.= 0.72) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านการจัดหารายได้ ($\bar{X} = 3.73$, S.D.= 0.72) ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี ที่จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยภาพรวมพบว่า เพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน ข้อเสนอแนะ แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี ได้แก่ ควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยการประกาศแผนพัฒนาให้ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ

8. การจัดสวัสดิการสังคมให้ผู้สูงอายุในศูนย์พัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ (Satisfaction of the elderly towards social welfare provision in the Center for Social Welfare Development Social Welfare for the Elderly) โดย งามรดา ประเสริฐสุข และพิชัยรัฐ หมั่นด้วง วิทยาลัยพิษณุบัณฑิต **ผลการวิจัย พบว่า** 1. ระดับความพึงพอใจของผู้สูงอายุที่มีต่อการจัดสวัสดิการสังคมในศูนย์พัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านความมั่นคงทางสังคม ครอบครัว ผู้ดูแล และการคุ้มครอง ด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่ ด้านที่พักและศูนย์บริการ ด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาล ด้านการศึกษา และด้านนันทนาการตามลำดับ 2. เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้สูงอายุที่มีต่อการจัดสวัสดิการสังคมในศูนย์พัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ และจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และสถานภาพ พบว่า ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้สูงอายุที่มีต่อการจัดสวัสดิการสังคมในศูนย์พัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ โดยจำแนกตามเพศ อายุระดับการศึกษา และอาชีพ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. เสนอแนะแนวทางการเพิ่มความพึงพอใจของผู้สูงอายุที่มีต่อการจัดสวัสดิการสังคมในศูนย์พัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ ซึ่งรัฐควรเน้นการทำงานแบบมีส่วนร่วม มีการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก ควรส่งเสริมดำเนินการให้มีการจัดตั้งชมรมหรือเครือข่ายของผู้สูงอายุ สนับสนุนให้ผู้สูงอายุมีงานทำและมีรายได้ เพิ่มเงินเบี้ยยังชีพรายเดือน

9. การมีส่วนร่วมของเยาวชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดขององค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี (The participation of youth in solving the drug problem of the Organization Chiang Phin Subdistrict Administration, Mueang District Udon Thani Province) โดย บรรณารักษ์ ฝั้นสิม และโกศล สอดส่อง วิทยาลัยพิษณุบัณฑิต ผลการวิจัย พบว่า 1. ระดับมีส่วนร่วมของเยาวชนประชาชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ขององค์การบริหาร ส่วนตำบลเชียงพิณ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี มีค่าเฉลี่ยโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อเรียงลำดับเป็นรายด้านจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ และด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ ตามลำดับ 2. เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี และจำแนกเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ พบว่า ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี โดยจำแนกตามเพศ อายุระดับการศึกษาและอาชีพ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน 3. เสนอแนะแนวทางการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดขององค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลเชียงพิณ ควรสนับสนุนให้มีการจัดตั้งกลุ่มหรือองค์กรชุมชน ควรให้ความรู้ ความสำคัญ การดำเนินงานการป้องกันและจัดกิจกรรมการณรงค์ต่อต้านเกี่ยวกับปัญหา

10. วิเคราะห์หลักตรรกศาสตร์ในพระพุทธศาสนา (Analysis of Logic in Buddhism) โดย กฤต สุชิน พลเสน พระสุริยัน ทีปธมโม (ผิงผาย) และสิริพร ครองชีพ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย สรุปว่า การนำเสนอบทความวิชาการในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของหลักตรรกศาสตร์กับพระพุทธศาสนา ตรรกศาสตร์เป็นศาสตร์ที่ว่าด้วยกฎเกณฑ์การใช้เหตุผล และเป็นเครื่องมือสำคัญที่นำไปอธิบายความคิดทางปรัชญาให้มีความสมเหตุสมผล มีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น ดังนั้นตรรกศาสตร์จึงมิใช่ตัวความรู้และมีใช้ตัวความจริง แต่เป็นเครื่องมือหรือเป็นตัวนำเราไปสู่ความรู้ความจริงนั้น ผลการศึกษาคือถ้าหากปราศจากการคิดหาเหตุผลโดยวิธีการทางตรรกศาสตร์แล้ว ก็เป็นการยากอย่างยิ่งที่มนุษย์จะเข้าถึงทั้งความรู้ความจริงนี้ได้ ทั้งพระพุทธศาสนาและตรรกศาสตร์ต่างเกี่ยวข้องกับความจริงที่มนุษย์ควรแสวงหา พระพุทธศาสนาเห็นว่าชีวิตมีทุกข์ การขจัดความทุกข์ได้คือนิพพานนั่นคือการบรรลุความจริงสูงสุดของมนุษย์ ส่วนตรรกศาสตร์ทำหน้าที่วางระเบียบวิธีคิดเพื่อให้เข้าใจความจริง พระพุทธศาสนาไม่ได้ปฏิเสธว่ามนุษย์ไม่คิดแบบตรรกศาสตร์ ทั้งพระอริยบุคคลและปุถุชนต่างก็คิดแบบตรรกศาสตร์ด้วยกันทั้งหมด และการศึกษายังพบอีกว่าบางครั้งใช้ข้อเท็จจริงและบางครั้งใช้ประสบการณ์เป็นฐานการคิดเช่นกัน เพราะการคิดทั้ง 2 แบบเป็นธรรมชาติหรือปกติวิสัยของมนุษย์ทุกคน ดังนั้น จะเห็นว่าทั้งพระพุทธศาสนาและตรรกศาสตร์นั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างลึกซึ้งเลยทีเดียว

11. ประสิทธิภาพของการคุ้มครองแรงงานต่างด้าวในประเทศไทย (Effectiveness of Protection of Migrant Workers in Thailand) โดย สุรัชย์ ชีวบัณฑิต สุวรรณิ แสงมหาชัย รวิภา ธรรมโชติ และรัชยา ศิริวัฒน์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ผลการวิจัย พบว่า 1. ประสิทธิภาพการคุ้มครองแรงงานใน

กิจการที่มีการจ้างแรงงานต่างด้าวพบว่า (1) ทำให้ลูกจ้างแรงงานต่างด้าวได้รับค่าจ้างเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดมีการประกาศค่าจ้างขั้นต่ำเพื่อเป็นการคุ้มครองแรงงานอย่างเท่าเทียมกัน (2) ทำให้แรงงานต่างด้าวได้รับสวัสดิการจากนายจ้างตามที่กฎหมายกำหนด (3) ทำให้แรงงานต่างด้าวได้รับความเป็นธรรม ความยุติธรรม ไม่มีการเลือกปฏิบัติเท่าเทียมกับแรงงานไทย (4) ทำให้แรงงานต่างด้าวได้รับความปลอดภัยจากการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นไปตามที่นายจ้างปฏิบัติตามกฎหมายแรงงาน ตามพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (5) ทำให้ แรงงานต่างด้าวได้รับความเสมอภาคและความเท่าเทียมกับแรงงานไทย (6) ทำให้แรงงานต่างด้าวได้รับความคุ้มครองทางสังคม ด้านประกันสังคมตามกฎหมายแรงงาน

2. ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการคุ้มครองแรงงานในกิจการที่มีการจ้างแรงงานต่างด้าวทำงาน พบว่า (1) การตรวจสอบจากภาครัฐ ด้านปัจจัยด้านการบังคับของหน่วยงาน เช่น ตำรวจ ทำให้แรงงานต่างด้าว ได้รับความปลอดภัยและความมั่นคง (2) การปฏิบัติตามกฎหมายของสถานผู้ประกอบการ ปัญหาอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พุทธศักราช 2541 ได้แก่เรื่องของการบังคับใช้นั้น เนื่องจากกระทรวงแรงงาน มีกฎหมายแรงงานมากขึ้นกระบวนการที่นายจ้างทำทุกวิถีทางเพื่อต้องการประหยัดต้นทุนของนายจ้างและ กระบวนการการบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่ไม่ชัดเจน การตรวจที่ไม่มีประสิทธิภาพ ทำให้แรงงานต่างด้าวไม่ได้รับการคุ้มครองแรงงานเพื่อให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด (3) ความรู้และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของแรงงานต่างด้าวบางสัญชาติเช่น เมียนมา ทำให้แรงงานต่างด้าว มีความรู้พื้นฐานด้านสิทธิแรงงานค่อนข้างดี

12. จิตอาสาพลังบวก : ชุมชนคุณธรรมกระบวนการในการขับเคลื่อนด้วยพลังบรรพบุรุษรูปแบบการสร้างเสริมความเข้มแข็งมั่นคงยั่งยืน ภายใต้สถานการณ์ภาวะวิกฤติการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Volunteer Positive Energy: Moral Community the Process of Driving with Power of BORWON A Model for Building Strength, Stability, Wealth, Sustainability under the Circumstances the Crisis of The Coronavirus Disease 2019 Epidemic) โดย พระครูพิสัย ปริยัติกิจ (แก่น อคฺคฺวณฺโณ) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และสมชาย เบ็ญจวรรณ มหาวิทยาลัยสยาม สรุปว่า การศึกษาเรื่อง “จิตอาสาพลังบวก: ชุมชนคุณธรรมกระบวนการในการขับเคลื่อนด้วยพลังบรรพบุรุษรูปแบบการสร้างเสริมความเข้มแข็งมั่นคงยั่งยืน ภายใต้สถานการณ์ภาวะวิกฤติการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19)” เพื่อศึกษา จิตอาสาพลังบวก กระบวนการในการขับเคลื่อนด้วยพลังบรรพบุรุษรูปแบบการสร้างเสริมความเข้มแข็งมั่นคงยั่งยืน ภายใต้สถานการณ์ภาวะวิกฤติการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19)” และสรุปผลการศึกษาได้สามยุทธศาสตร์ คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1: ยุทธศาสตร์การสร้างค่านิยมและจิตสำนึกทางคุณธรรมจริยธรรม ส่งเสริมให้คนในชุมชนยึดมั่นในหลักธรรมคำสอนทางศาสนาที่ตนเคารพนับถือ เช่น “ศาสนาพุทธ ส่งเสริมให้คนในชุมชนรักษาศีล 5” อย่างเป็นระบบตามโครงการที่คณะสงฆ์ดำเนินการอยู่แล้ว ยุทธศาสตร์ที่ 2: การน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและแนวทางการดำเนินงาน ประกอบด้วย การจัดประชุม หรือจัดวิทยากรมาบรรยายให้ความรู้เรื่อง “ความพออยู่ พอกินและพอเพียง” แก่คนในชุมชน จัดศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงในสถานศึกษาหรือวัด ยุทธศาสตร์ที่ 3: นำทุนทางวัฒนธรรมเสริมสร้างคุณค่าทางสังคมและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ แก่ชุมชน คือ กระบวนทัศน์การสร้างจิตสำนึกให้คนในชุมชนรักความเป็นไทย รักชาติ จงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ โดยการใช้ภาษาไทยอย่างเป็นระบบ อนุรักษ์สืบสานประเพณี วิถีวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของท้องถิ่น

13. ระบบการพัฒนาการบริหารบุคลากรด้านภาวะผู้นำตามแนวคิดพหุพอควรสำหรับโรงเรียนเอกชนภาคใต้ตอนบน (THE DEVELOPMENT SYSTEM OF PERSONNEL MANAGEMENT FOR LEADERSHIP BASED ON LEAN THINKING FOR PRIVATE SCHOOL IN THE UPPER SOUTHERN REGION) โดย ณ วิชญ์ ชินบุรารัตน์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ผลการวิจัย พบว่า 1) ภาวะผู้นำเป็นศิลปะที่เกิดจากการจูงใจผู้อื่นให้ร่วมปฏิบัติงานเพื่อให้สำเร็จตามความมุ่งหมายประกอบด้วยองค์ประกอบดังนี้ 1) ลักษณะของงานหรือตำแหน่ง 2) คุณลักษณะเฉพาะของบุคคล และ 3) แบบแผนพฤติกรรมที่กระทำในสภาพที่แท้จริงที่มากกว่านั้น รูปแบบภาวะผู้นำของโรงเรียนเอกชนในปัจจุบัน ไม่แน่นอน แตกต่างไปตามลักษณะของภาวะผู้นำของแต่ละโรงเรียน 2) ผู้นำแบบพหุพอควร คือ ผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ในการลดความสูญเสียและให้การยอมรับนับถือซึ่งกันและกัน มีทักษะสำคัญ 4 ทักษะ คือ (1) ทักษะการเป็นนักปฏิบัติ (2) ทักษะการเป็นโค้ช (3) ทักษะการเข้าถึงงาน และ (4) ทักษะการกำหนดทิศทาง 3) ผลการวิเคราะห์จากเครื่องมือ การวิจัยระบบการพัฒนาการบริหารบุคลากรด้านภาวะผู้นำตามแนวคิดพหุพอควร สำหรับโรงเรียนเอกชนภาคใต้ตอนบน ที่มีประสิทธิภาพใช้ได้ 81.98/ 81.51 โดยบุคลากรในโรงเรียนที่ได้รับการพัฒนาภาวะผู้นำแล้ว มีระดับการปฏิบัติตามทักษะผู้นำ ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.53$, $\sigma = 0.60$) สูงกว่าระดับการปฏิบัติตามทักษะผู้นำก่อนที่บุคลากรในโรงเรียนได้รับการพัฒนาตามระบบการพัฒนาการบริหารบุคลากร ด้านภาวะผู้นำตามแนวคิดพหุพอควร สำหรับโรงเรียนเอกชนภาคใต้ตอนบนซึ่งมีระดับการปฏิบัติในระดับปานกลาง ($\mu = 2.90$, $\sigma = 0.60$)

14. รูปแบบกิจกรรมตามแนวคิดการศึกษาแบบใช้พื้นที่เป็นฐานผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างสำนึกรักพื้นที่ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาจังหวัดนครนายก (ACTIVITIES MODEL BASED ON PLACE-BASED EDUCATION THROUGH ENGLISH LEARNING ACTIVITIES TO ENHANCE SENSE OF PLACE FOR SECONDARY STUDENTS IN NAKHON NAYOK PROVINCE) โดย ปุณณพร ชินบุรารัตน์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ผลการวิจัย พบว่า การพัฒนาครูในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน ด้วยเครื่องมือการพัฒนาตามแนวทางระบบการพัฒนาการบริหารวิชาการด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนตามแนวคิดพหุพอควร สำหรับโรงเรียนเอกชนภาคใต้ตอนบน มีค่าความเที่ยงตรง 0.84 และมีประสิทธิภาพ 81.88/ 81.31 ครูโรงเรียนเอกชนที่ได้รับการพัฒนาตามแนวทางระบบการพัฒนาการบริหารวิชาการด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนตามแนวคิดพหุพอควร สำหรับโรงเรียนเอกชนภาคใต้ตอนบนแล้ว มีระดับการปฏิบัติการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนในระดับดีมากที่สุด ($\mu = 4.58$, $\sigma = 0.54$) สูงกว่าระดับการปฏิบัติการณ์ก่อนครูได้รับการพัฒนาการจัดกิจกรรมเรียนรู้ในห้องเรียน ซึ่งอยู่ใน ระดับปานกลาง ($\mu = 3.12$, $\sigma = 0.60$) โดยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามการวิจัยเรื่องระดับการปฏิบัติการจัดกิจกรรมเรียนรู้ในห้องเรียนของครูใน ห้องเรียน มีค่าความเที่ยงตรง 0.81 มีค่าความเชื่อมั่น 0.92 การศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการจัดกิจกรรมเรียนรู้ในห้องเรียนของครูโรงเรียนเอกชนตามแนวทางระบบการพัฒนาการบริหารวิชาการด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนตามแนวคิดพหุพอควร สำหรับโรงเรียนเอกชนภาคใต้ตอนบน โดยใช้แบบสอบถามที่มีค่าความเที่ยงตรง 0.80 มีค่าความเชื่อมั่น 0.95 พบว่า ผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมเรียนรู้ในห้องเรียนของครูสูงขึ้นหลังจากที่ครูได้รับการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนของครูโรงเรียนเอกชนตามแนวทางระบบการพัฒนาการบริหารวิชาการด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนตามแนวคิดพหุพอควร สำหรับโรงเรียนเอกชนภาคใต้ตอนบน ผู้ปกครองมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.78$, $S.D = 0.50$) สูงกว่าระดับความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมเรียนรู้ในห้องเรียนของครูก่อนที่ครูจะได้รับการพัฒนา ซึ่งผู้ปกครองมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{x} = 3.58$, $S.D = 0.50$)

15. ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การสื่อสารทางการตลาดกับพฤติกรรมความถี่ในการเลือกซื้อเครื่องสำอางของผู้บริโภคในจังหวัดบึงกาฬ (Relationship between Perception of Marketing Communication and Frequency in Purchasing Behavior of Cosmetics: Consumers in BuengKan) โดย ธาณิ กิตติกาญจน์โสภณ อาริยา ภูวศิริวิวัฒน์ และศุภชัย ประศิริ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ผลการวิจัย พบว่า (1) ผู้บริโภคมีการรับรู้การสื่อสารทางการตลาดโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (2) พฤติกรรมความถี่ในการซื้อเครื่องสำอางที่ซื้อมากที่สุดคือยาสีฟัน รองลงมาคือ ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดใบหน้า/ โฟมล้างหน้า ครีมบำรุงผิวหน้า (3) การทดสอบสมมติฐานการรับรู้การสื่อสารทางการตลาดมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความถี่ในการซื้อเครื่องสำอางของกลุ่มผู้บริโภคในจังหวัดบึงกาฬ อยู่ในระดับต่ำ

16. ศึกษาวิเคราะห์การกระทำอัตวินิบาตกรรมของพระภิกษุในสมัยพุทธกาล (An Analytical Study of Suicidal Monk Cases in the Buddha's Life period) โดย อภิโชค เกิดผล วิทยาลัยสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สรุปว่า พระพุทธศาสนาเถรวาทได้มีการประเมินคุณค่าของการทำอัตวินิบาตกรรมเอาไว้ โดยถือว่าเป็นเพียงการกระทำหนึ่งที่มีคุณค่าในทางจริยศาสตร์อย่างปานกลาง ๆ การจะประเมินคุณค่าในทางพุทธจริยศาสตร์ย่อมต้องอาศัยเงื่อนไขทางจิตใจของผู้กระทำอันได้แก่แรงจูงใจหรือมูลในการกระทำและสภาวะของจิตในขณะที่สิ้นชีวิต กล่าวได้ว่าในสำหรับเรื่องอัตวินิบาตกรรมแล้วพุทธจริยศาสตร์ยึดถือเอาสภาวะของจิตเป็นสิ่งที่มีความหมายเหนือรูปแบบของการกระทำนั่นเอง

17. การศึกษาเปรียบเทียบแนวคิดเรื่องอาตมันและพรหมันในคัมภีร์อุปนิษัต (A COMPARATIVE STUDY OF THE CONCEPTS OF ĀTMAN AND BRAHMAN IN THE UPANIṢAD) โดย พระมหาจุฑาภูมิ ภูมิเวท (แสนคำ) คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย สรุปว่า แนวคิดเรื่องอาตมันและพรหมันในคัมภีร์อุปนิษัตมีจำนวนมาก มีผู้แต่งหลายคนตามลำดับ ไม่ระบุเวลาที่แน่ชัด แต่มีจุดหมายหลักคือการสอนให้รู้เกี่ยวกับหลักการว่าด้วยอาตมันและพรหมันเพื่อแสวงหาความจริงอันประเสริฐสุดที่สามารถนำตนไปสู่นิรวาณหรือโมกษะได้ ด้านความคล้ายกันคืออาตมันและพรหมันเป็นเรื่องเดียวกัน เป็นสิ่งสมบูรณ์เดียวกัน หรือเป็นความจริงสูงสุดหรืออันตมัสจะอันเดียวกัน อาตมันเป็นส่วนย่อยอันแยกมาจากพรหมัน โดยที่แท้ก็เป็นอย่างเดียวกัน ด้านความต่างกันคืออาตมันก็คือวิญญาณตรงกับในภาษาไทยว่า จิต เป็นส่วนซึ่งควบคุมร่างกายและอวัยวะต่าง ๆ ไม่รู้เกิด ไม่รู้ดับ ไม่มีอิสระ มีอยู่ในสิ่งทั้งปวงที่มีลมหายใจเข้าและออก (ปราณ) ประกอบกรรม (กรรม) ตามลำพังไม่ได้ ต้องอาศัยปรมาตมันบังคับให้ทำ เมื่อตาย อาตมันก็ออกจากโครงสร้างนี้ไปสู่พรหมันและเพื่อสืบชาติต่อไปเพราะไม่รู้แจ้งความจริง ส่วนพรหมันจะทรงอาณาภาพบันดาลให้สกลโลกนี้มีขึ้น ดำเนินไปและสลายไป ทั้งเป็นธรรมชาติและผู้สร้างธรรมชาติ เป็นสิ่งที่แท้จริงสูงสุด และมีฐานะเป็นพระเจ้าของสรรพสิ่งที่อยู่ในโลก เป็นสิ่งที่ทุกอย่างมีอยู่ในโลก ในขณะเดียวกันก็เป็นสิ่งที่อยู่เหนือจักรวาล ไม่สามารถจะพรรณนาได้ว่ามีรูปร่าง ลักษณะเป็นเช่นไร ตั้งอยู่ที่ไหน ครั้นถึงเบื้องปลายของสิ่งทั้งปวง ทุกสิ่งก็สลายลงสู่พรหมัน

18. ปัจจัยส่วนประสมการตลาดกับกระบวนการตัดสินใจชำระค่าสินค้าผ่านคิวอาร์โค้ดของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร (The Relationships between the Service Marketing Mix factors and the decision making Process to Pay for Products with QR Code of consumer in Bangkok) โดย สายพิน ทับทิมดี ภูมิพิชัย ธารดำรง และสรียา ศะระมย์ วิทยาลัยทองสุข ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ได้แก่ เพศ อาชีพ และรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อกระบวนการตัดสินใจชำระสินค้าด้วย QR Code ผ่าน K PLUS ของธนาคารกสิกรไทย สาขาที่แยกทศกัณฑ์ไม่แตกต่างกัน ในขณะที่อายุ และระดับการศึกษา ที่แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อกระบวนการตัดสินใจชำระสินค้าด้วย QR Code ผ่าน K PLUS ของธนาคารกสิกรไทย สาขาที่แยกทศกัณฑ์ แตกต่างกัน และยัง

พบว่าปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ทั้ง 7 ด้าน มีความสัมพันธ์กับกระบวนการตัดสินใจชำระสินค้าด้วย QR Code ผ่าน K PLUSของธนาคารกรุงไทย สาขาสี่แยกทศกัณฑ์

19. พฤติกรรมของผู้บริโภคและปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์สำหรับผิวหน้าของผู้หญิงวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร (Consumer behavior and marketing mix affecting buying Facial Product of working women in Bangkok) โดย บุญสิตา อรรถยานนท์ ภูมิพิชัย ธารดำรง และเบญญาดา เตียวณิกกุล วิทยาลัยทองสุข ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีอายุไม่เกิน 30 ปี มีสถานะภาพโสด มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีอาชีพพนักงานธุรกิจเอกชน ส่วนมากมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001 – 20,000 บาท ต่อเดือนและจะมีลักษณะการทำงานอยู่ในที่ร่ม โดยพฤติกรรมที่มีผลต่อการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์สำหรับผิวหน้าส่วนใหญ่จะเลือกซื้อผลิตภัณฑ์สำหรับผิวหน้าประเภทผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดผิวหน้า วัตถุประสงค์ในการซื้อคือทำความสะอาดผิว การซื้อจะอยู่ที่ต่ำกว่า 500 บาท ความถี่ในการซื้อคือ 1 ครั้ง/เดือน สถานที่ในการซื้อคือเคาน์เตอร์ในห้างสรรพสินค้า บุคคลที่มีอิทธิพลในการซื้อคือตัดสินใจด้วยตนเองและแหล่งข้อมูลในการซื้อคือโฆษณาทางโทรทัศน์ ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์สำหรับผิวหน้าของผู้หญิงวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร พบว่า ส่วนประสมทางการตลาดโดยรวมในการตัดสินใจซื้ออยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ส่วนประสมทางการตลาดทุกด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน ทั้งด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านบุคลากร ด้านกระบวนการให้บริการ และด้านลักษณะทางกายภาพ การวิเคราะห์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการซื้อผลิตภัณฑ์สำหรับผิวหน้าของผู้หญิงวัยทำงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างด้านอายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือนและลักษณะการทำงาน แตกต่างกันให้ความสำคัญกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์สำหรับผิวหน้าของผู้หญิงวัยทำงานแตกต่างกัน ยกเว้นด้านอาชีพแตกต่างกันให้ความสำคัญกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์สำหรับผิวหน้าของผู้หญิงวัยทำงานไม่แตกต่างกัน และการวิเคราะห์ระหว่างส่วนประสมทางการตลาดมีผลต่อพฤติกรรมการซื้อผลิตภัณฑ์สำหรับผิวหน้าของผู้หญิงวัยทำงาน พบว่า ด้านค่าใช้จ่ายในการซื้อ สถานที่ในการซื้อ บุคคลที่มีอิทธิพลในการซื้อและแหล่งข้อมูลในการซื้อแตกต่างกันให้ความสำคัญกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์สำหรับผิวหน้าของผู้หญิงวัยทำงานแตกต่างกัน แต่ด้านประเภทของเครื่องสำอางที่ซื้อ วัตถุประสงค์ในการซื้อ และความถี่ในการซื้อแตกต่างกันให้ความสำคัญกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์สำหรับผิวหน้าของผู้หญิงวัยทำงานไม่แตกต่างกัน

20. ส่วนประสมทางการตลาดและแรงจูงใจของที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการสถานออกกำลังกายของกลุ่มวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร (Marketing Mix and Motivation Influencing Decision-Making to Choose a Fitness Center among Members of working group in Bangkok Metropolitan Area) โดย พรจิต อรรถยานนท์ สายพิน ทับทิมดี และนันทพร รัตตานนท์ วิทยาลัยทองสุข ผลการวิจัย พบว่า ผลการทดสอบพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงที่มีสถานภาพโสด/หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ ระดับการศึกษาต่ำกว่าหรือเทียบเท่าปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานเอกชน มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 25,000 บาท ผลการทดสอบพบว่า 1) ผู้ใช้บริการที่มีด้านรายได้แตกต่างกัน มีการตัดสินใจใช้บริการสถานออกกำลังกายแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ส่วนประสมทางการตลาดในมุมมองลูกค้า ประกอบด้วย ด้านคุณค่าที่ลูกค้าจะได้รับด้านต้นทุน ด้านความสะดวก ด้านการติดต่อสื่อสาร และ ด้านการดูแลเอาใจใส่ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการสถานออกกำลังกายของผู้ใช้บริการในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) แรงจูงใจ ประกอบด้วย

ด้านเหตุผลและด้านอารมณ์มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใช้บริการสถานออกกำลังกายของผู้ใช้บริการในเขตกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

21. **แรงจูงใจของครูกับประสิทธิผลการดำเนินงานของโรงเรียนมัธยมศึกษาชั้นนำในประเทศไทย** (Teacher motivation and operational effectiveness of leading secondary schools in Thailand) โดย คำใจ แก้วหาญ และเฉลิม เกิดโมลี มหาวิทยาลัยเกริก **ผลการวิจัย พบว่า** โรงเรียนที่มีคะแนนการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-net) (ค่าเฉลี่ยรวม 5 วิชา) สูงสุด คือ โรงเรียนมหิตลวิทย์านุสรณ์ จังหวัดนครปฐม ส่วนมากเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ ครูส่วนมากเป็นเพศหญิงมีอายุ 41-50 ปี มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-25,000 บาทสังกัดกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาและศาสนาและวัฒนธรรม แรงจูงใจของครูมัธยมศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมากเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือด้านปัจจัยจูงใจ และด้านปัจจัยค้ำจุน ประสิทธิภาพของโรงเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียนให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม และลำดับสุดท้าย คือ ด้านความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก ตามลำดับ ปัจจัยจูงใจและปัจจัยค้ำจุน และแรงจูงใจในภาพรวมของครูมัธยมศึกษาส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษา ส่วนคะแนนการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานไม่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษา

22. **การศึกษาเปรียบเทียบมนุษย์ในทัศนะพุทธปรัชญากับปรัชญาสาขายะ (A Comparative Study of man Viewpoint Theravāda Buddhist And Sāṅkhya Philosophical)** โดย โสริยา ไทยอัฐวิถิ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา **ผลการวิจัย พบว่า** แนวคิดเรื่องมนุษย์ในพุทธปรัชญาเถรวาทถือว่ามนุษย์คือชั้น 5 ได้แก่ รูป เวทนา สัญญา สังขารและวิญญาณ เมื่อย่อลงมนุษย์คือกายและจิต พุทธปรัชญาเถรวาทมีทัศนะว่าชีวิตจะต้องตกอยู่ในทุกข์เพราะธรรมชาติของมนุษย์ตกอยู่ภายใต้กฎธรรมชาติ ความทุกข์เป็นธรรมชาติที่เกิดขึ้นจริงแก่มนุษย์ ความทุกข์มี 2 ประเภท คือ ความทุกข์ทางกาย ความทุกข์ที่เกิดขึ้นจากทางจิต สาเหตุสำคัญของความทุกข์คือความอยาก ดังนั้น พุทธปรัชญาเถรวาทจึงถือว่าการบรรลุนิพพานเป็นเป้าหมายสูงสุดของมนุษย์ เพราะมันทำให้ทุกข์ทั้งสองประเภทสิ้นไป แนวคิดเรื่องมนุษย์ในปรัชญาสาขายะถือว่าสรรพสิ่งเป็นการอิงอาศัยกันและกันของสิ่งที่เป็นอันตมัสถจะ 2 ประเภท คือ ปुरुषะและประภฤติ มนุษย์ มีองค์ประกอบ 2 อย่าง คือ ปुरुषะและประภฤติ ที่เป็นต้นเหตุให้เกิดการวิวัฒนาการของสิ่งต่างๆ รวมทั้งความทุกข์ด้วย หากมนุษย์สามารถรู้ถึงการแยกกันของปुरुषะและประภฤติอย่างสิ้นเชิงแล้วจะเป็นผู้ที่ถึงซึ่งความหลุดพ้น เมื่อถึงที่สุดของการตาย ไม่ต้องเวียนว่ายตายเกิดอีก วิญญาณจะกลับเป็นวิญญาณบริสุทธิ์ที่เป็นอมตะ เป้าหมายของมนุษย์ในปรัชญาสาขายะคือ การบรรลุโมกษะ คือต้องแยกปुरुषะออกจากประภฤติได้โดยเด็ดขาด ในการเปรียบเทียบแนวคิดเรื่องมนุษย์ระหว่างพุทธปรัชญาเถรวาทกับปรัชญาสาขายะ งานวิจัยนี้พบว่า ประเด็นที่เหมือนกันคือ แนวคิดทั้ง 2 มีทัศนะตรงกันว่า มนุษย์ประกอบด้วยสองส่วนที่เรียกว่า กายและจิต กายและจิตมีความสัมพันธ์กันทำให้เกิดชีวิต นอกจากนี้ยังพบอีกว่า หากมนุษย์ยังไม่สามารถบรรลุเป้าหมายของชีวิตได้มนุษย์ก็ต้องเวียนว่ายตายเกิดอีก การที่จะบรรลุเป้าหมายของชีวิตได้จะต้องเข้าใจกายและจิตโดยมองว่ากายและจิตเป็นสิ่งที่อิงอาศัยกันไม่ใช่สิ่งเดียวกัน ประเด็นที่แตกต่างกันคือ พุทธปรัชญาเถรวาทมีทัศนะมองเรื่องจิตเป็นอนัตตาแต่ปรัชญาสาขายะมองจิตเป็นสภาวะที่เที่ยงแท้เป็นอัตตาเที่ยงแท้มีสภาวะเป็นนิรันดร์ นอกจากนี้ พุทธปรัชญาเถรวาทได้กล่าวว่าธาตุหยาบที่ประกอบในร่างกายของมนุษย์มี 4 ประเภท คือ ดิน น้ำ ไฟ ลม ส่วนปรัชญาสาขายะมองว่าในร่างกายมนุษย์มีธาตุหยาบ 5 ประเภท คือ ดิน น้ำ ไฟ ลม และอากาศ งานวิจัยนี้สามารถกล่าวได้อย่างมีเหตุผลว่า การศึกษาเปรียบเทียบ

นี้ทำให้เห็นว่าทั้งสองสำนักคิดล้วนพยายามทำความเข้าใจธรรมชาติของมนุษย์ การหลุดพ้นและหนทางที่จะหลุด

23. การพัฒนาคุณค่าและจริยศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนจังหวัดนครราชสีมา (The Development of Values and Ethics the Development of Community Enterprise in NakhonRatchasima Province) โดย เกรียงไกร พินยารักษ์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา **ผลการวิจัย พบว่า** จริยศาสตร์ เป็นศาสตร์ว่าด้วยความดี ว่าด้วยความประพฤติหรือ ศาสตร์แห่งความประพฤติ ข้อที่ควรประพฤติปฏิบัติ อะไรควรเว้น อะไรควรทำ อะไรผิด อะไรถูก อะไรดี อะไร สำหรับจริยศาสตร์ตะวันออกที่ผู้วิจัยศึกษาได้แก่ พุทธจริยศาสตร์นั้นเป็นหลักเกณฑ์ทางจริยธรรมซึ่ง ท่านผู้มีพระพุทเจ้าเป็นต้นได้ทรงวางไว้ จริยศาสตร์ของพระพุทธศาสนาแบ่งออกเป็น 3 ระดับคือ พุทธจริย ศาสตร์เบื้องต้นได้แก่ศีล 5 พุทธจริยศาสตร์ระดับกลาง กุศลกรรมบถ 10 พุทธจริยศาสตร์ระดับสูงหลักปฏิบัติ เพื่อบรรลุนิพพานระดับสูง อันเป็นอุดมคติชีวิตของมนุษย์คือ มรรคมีองค์ 8 หรือมัชฌิมาปฏิปทา ทางสายกลาง หลักจริยศาสตร์ตะวันตก ได้มีแนวคิดหลายกลุ่มแต่หลัก ๆ จริยศาสตร์ตะวันตกมีกลุ่มแนวคิดได้แก่ 1. สุขนิยม (Hedonism) นักจริยศาสตร์ในสำนักนี้มีทรรศนะว่า ความสุขเป็นสิ่งที่ดีที่สุดที่มนุษย์ควรแสวงหา 2. อสุขนิยม (Non-hedonism) มีทรรศนะตรงกันข้ามกับสุขนิยม คือมีทรรศนะว่าสิ่งที่มีค่าสูงสุดที่มนุษย์ควรแสวงหา นั้น ไม่ใช่ความสุข 3. มนุษยนิยม มีความเชื่อว่า มนุษย์เป็นสิ่งหนึ่งในธรรมชาติ มีศักดิ์ศรีและมีความสามารถที่จะ พัฒนาตัวเองโดยอาศัยเหตุผลและวิทยาศาสตร์ 4. ประโยชน์นิยม ที่ถือเอาประโยชน์สุขเป็นเกณฑ์ตัดสิน ความผิดถูก ชั่วดี กล่าวคือ การกระทำที่ก่อให้เกิดประโยชน์มากที่สุด 5. เอ็กซิสเทนเชียลลิสม์ มีหลักการสำคัญ ซึ่งเป็นหัวใจของปรัชญาสำนักนี้ ประการแรกคือ มุ่งให้ความสนใจเรื่องสภาพการมีอยู่ของมนุษย์ แนวคิดคุณค่า และจริยศาสตร์การประกอบอาชีพวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดนครราชสีมา เหตุผลหลักในการเห็นคุณค่าการ ประกอบอาชีพวิสาหกิจชุมชนคือ 1. ทำเพื่อเป็นการอนุรักษ์สิ่งที่บรรพบุรุษถ่ายทอดไว้ 2. ทำเพื่อประกอบอาชีพ ซึ่งเห็นว่าเป็นอาชีพที่สุจริตและเลี้ยงชีวิตได้ 3. ทำเพื่อสิ่งที่ตนเองรักและมีความสุข แนวทางการเสริมสร้างและ พัฒนาของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนจังหวัดนครราชสีมา ขั้นที่ 1 ขั้นพัฒนาแนวคิด ขั้นพัฒนาแนวคิดเป็นขั้นแรกที่จะ ต้องทำเพราะเป็นพื้นฐานหรือรากฐานที่สำคัญ ขั้นที่ 2 ขั้นสร้างแรงจูงใจและค่านิยมเพื่อเกิดความเข้มแข็ง การสร้างแรงจูงใจและค่านิยมก็เป็นสิ่งสำคัญในลำดับต่อมาเนื่องจากปัญหาที่พบจากการวิจัยจะเห็นได้ว่า มีวิสาหกิจชุมชนบางท่านรู้สึกเบื่อหน่ายในการประกอบอาชีพตลอดทั้งไม่เห็นความสำคัญของการประกอบ อาชีพแบบดั้งเดิมตามวิถีชาวบ้าน โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นที่ไม่เห็นความสำคัญของอาชีพวิสาหกิจชุมชน ขั้นที่ 3 ขั้นลงมือปฏิบัติตามหลักการ ขั้นลงมือปฏิบัติขั้นนี้เป็นขั้นสุดท้ายการลงมือปฏิบัติแบบได้ผลและเกิดการพัฒนา คุณค่าและจริยศาสตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

24. การส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุตามหลักพุทธธรรมในจังหวัดนครราชสีมา (Promoting the Health of the Elderly Pleple According to Buddhadham In nakhon ratchasima Province) โดย บัญญัติ อนนท์จารย์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา **ผลการวิจัย พบว่า** สุขภาวะผู้สูงอายุ คือการมีสุขภาพของผู้สูงอายุมีความสมบูรณ์ทั้งกาย และจิตใจ และอยู่ในโลกแห่ง ความเป็นจริงได้ สุขภาวะดังกล่าวหมายถึง ผลเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายและจิตใจของผู้สูงอายุ ในด้านร่างกายของผู้สูงอายุส่วนใหญ่ประสบปัญหาด้วยโรคต่าง ๆ เป็นปกติของสภาพร่างกายอย่างไรก็ตามผล การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายมีผลต่อสุขภาวะทางจิตถ้าใจได้รับการส่งเสริมอย่างถูกต้องตามหลักพุทธศาสนา ผู้สูงอายุจักได้รับประโยชน์ทั้งสุขภาพร่างกายแข็งแรงและจิตใจได้สัมผัสธรรมคำสอนของพระพุทธศาสนา สอน ให้ทำจิตบริสุทธิ์ให้รู้จักใช้สติและปัญญาจากการส่งเสริมสุขภาวะทางกาย ได้แก่การส่งเสริมสุขภาวะด้วยหลัก ไตรสิกขา คือศีลสมาธิและปัญญาเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต การรู้จักควบคุม การพัฒนาด้าน สังคม การพัฒนา

ด้านจิตใจ การบำเพ็ญประโยชน์ การปฏิบัติตนโดยยึดหลักคุณธรรมจริยธรรมและพัฒนาปัญญา องค์ความรู้ที่ได้ พบว่า การส่งเสริมสุขภาวะผู้สูงอายุตามหลักพุทธธรรมเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตทั้งทางกายและจิตใจ ต้องคำนึงถึงแนวทางที่จะส่งเสริมให้วัด กับผู้สูงอายุได้มีกิจกรรมร่วมกันในสถานที่วัดเพราะเป็นศูนย์รวมของการส่งเสริมพัฒนาสุขภาวะพร้อมทั้งได้นำหลักธรรมมาส่งเสริมให้เกิดการกระบวนกรเรียนรู้และพัฒนาสุขภาวะกับหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

25. การเสริมสร้างสุขภาพจิตเพื่อป้องกันการทำอัตวินิบาตกรรมตามแนวพุทธปรัชญาเถรวาทของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร (STRENGTHENING MENTAL HEALTH TO PROTECT THE IDENTITY OF WINIBAT KARMMA ALONG WITH BUDDHIST PHILOSOPHY OF PEOPLE IN BANGKOK) โดย บุญร่วม คำเมืองแสน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย **ผลการวิจัย พบว่า** 1) แนวคิดเกี่ยวกับการฆ่าตัวตายตามแนวพุทธปรัชญาเถรวาท ถือว่าชีวิตเป็นสิ่งที่หาได้โดยยาก และควรทะนุถนอมหรือพยายามรักษาให้ดีที่สุด การพรากชีวิตนั้นจึงถือว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดีและจัดว่าเป็นบาปหนัก อย่างไรก็ตาม การฆ่าตัวตายนั้ยังมีบางกรณีที่พระพุทธองค์ตรัสว่าเป็นการกระทำที่ปราศจากการติเตียน หรือไม่สมควรได้รับการติเตียน ในขณะที่ฆ่าตัวตายนั้สามารถกำจัดกิเลสได้และบรรลอรหัตตในที่สุด ส่วนกรณีการฆ่าตัวตายของปุถุชนทั่วไปนั้นเป็นการกระทำที่ไม่สมควรทำอย่างยิ่งและสมควรได้รับการติเตียน ส่วนการฆ่าตัวตายของนักปรัชญากลุ่มวัตถุนิยมถือว่าความตายหรือการฆ่าตัวตายเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของมวลสารหรือเกิดจากการที่สสารแยกออกจากกัน ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องปกติของสสาร แต่แนวคิดของจิตนิยม มองว่าการตายหรือการฆ่าตัวตายนั้เกิดจากการที่จิตแยกออกจากร่างกาย ฉะนั้น การฆ่าตัวตายจึงเป็นการแยกจิตออกจากกาย แต่อาจจะเป็นการแยกที่ผิดปกติ อันเนื่องมาจากจิตก็เป้นได้ 2) การฆ่าตัวตายนั้พุทธปรัชญาถือว่าเป็นเรื่องที่ควรถูกตำหนิและเป็นบาปอย่างยิ่ง ซึ่งมีสาเหตุมาจากกิเลสสามประการคือ โลภะ โทสะและโมหะ กิเลสทั้ง 3 ประการนี้เป้นสาเหตุของโรคทางจิตใจ โอกาสที่ปุถุชนซึ่งยังมีกิเลสจะปลอดจากโรคทางจิตใจนั้นเป็นการยากยิ่ง ดังนั้น มนุษย์ที่เป้นปุถุชนทั้งหมดจึงเป็นผู้ที่เป็นโรคทางจิต แต่จะอยู่ในขั้นรุนแรงเพียงไรนั้น ขึ้นอยู่กับการควบคุมกิเลสเหล่านั้น เพราะถ้าไม่สามารถควบคุมได้ก็กลายเป็นผู้ที่มีสุขภาพจิตที่ต้องได้รับการบำบัดอย่างเร่งด่วน บุคคลเหล่านั้นจัดว่าเป้นผู้มีสุขภาพจิตเสีย ส่วนผู้ที่พอจะควบคุมไม่ให้แสดงออกตามแรงกิเลสได้ ก็พอจะค่อย ๆ บรรเทาต่อไปได้ ไม่ถือว่าอยู่ในขั้นรุนแรง 3) การแก้ไขปัญหาในการป้องกันการทำอัตวินิบาตกรรมตามแนวพุทธปรัชญาเถรวาทได้เสนอไว้ดังนี้ คือ 1) การรักษาทางกาย หมายความว่า เมื่อเกิดความไม่สบายทางกายก็พยายามหาสาเหตุว่าความไม่สบายนั้นเกิดจากอะไร เมื่อทราบแล้วก็ทำการรักษาโดยวิธีที่เหมาะสม กล่าวคืออาจจะใช้ยารักษา หรือใช้สมานีในการบำบัดรักษา นักวิชาการด้านวัตถุนิยมเชื่อว่าร่างกายไม่สบายเกิดจากที่สารเปลี่ยนรูปแบบหรือมีรูปแบบที่ไม่คงที่ ฉะนั้นวิธีแก้ของเขา คือ พยายามทำให้สสารเหล่านั้นคงที่อยู่ในสภาพปกติ โดยการข่มใจ ซึ่งจิตหรือใจในทรรศนะวัตถุนิยมนั้นคือ สสาร นั่นเอง 2) การรักษาทางใจ จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ดังนี้ 1) ตั้งสติให้มั่นคง พยายามทำใจยอมรับกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น 2) พยายามคิดว่าสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องธรรมดาที่ย่อมเกิดขึ้นกับทุกสรรพสิ่ง ได้แก่ พิจารณาให้เป็นสัจธรรมคือความจริงที่ต้องมีความเป็นไปเช่นนั้น เช่น มีความทุกข์ ก็มีความสุข เป็นต้น 3) พยายามใช้เหตุผลในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นโดยสืบสาวหาสาเหตุ และแก้ปัญหานั้นที่ต้นเหตุด้วยการใช้เหตุผล อย่าใช้อารมณ์ในการแก้ปัญหานั้น ๆ 4) พยายามใช้ปัญญาในการพิจารณาให้เห็นความเป็นจริงของปัญหาและทางออกของปัญหานั้น โดยอยู่ภายใต้หลักการของเหตุผล 5) ปลูกฝังให้มีการศึกษาเรียนรู้เข้าใจในหลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนา โดยเฉพาะหลักของไตรลักษณ์ ได้แก่ อนิจจตา อนัตตตา และทุกขตา เพื่อให้เกิดธรรมสังเวช

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทบรรณาธิการ	ค
สารบัญ	ท
รูปแบบกิจกรรมตามแนวคิดการศึกษาแบบใช้พื้นที่เป็นฐาน ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างสำนึกรักพื้นที่ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จังหวัดนครนายก (ACTIVITIES MODEL BASED ON PLACE-BASED EDUCATION THROUGH ENGLISH LEARNING ACTIVITIES TO ENHANCE SENSE OF PLACE FOR SECONDARY STUDENTS IN NAKHON NAYOK PROVINCE)	1
ปิยะดา จุลวรรณ ปิยลักษณ์ อัครรัตน์ และ อัจฉรวรรณ จันทร์เพ็ญศรี จริยธรรมของผู้ประกอบการโรงสีข้าวในเขตพื้นที่ภาคกลาง (Ethics of rice mill operators in the central region)	10
พชรมณ บุญแสน ระดับจริยธรรมและการแสดงออกทางจิตสำนึกที่มีต่อการขาดวินัย ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร (ETHICS LEVEL AND CONSCIOUS EXPRESSION TO THE LACK OF DISCIPLINE IN SOCIETY IN ORDER TO FIND MEANS TO RAISE THE OF ETHICS OF UNDERGRADUATE STUDENTS IN BANGKOK)	19
พชรมณ บุญแสน การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี (PUBLIC PARTICIPATION TOWARDS THE DEVELOPMENT OF BAN KHAO SUBDISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION MUEANG UDON THANI DISTRICT UDON THANI PROVINCE)	27
ภูริชาญ สิงห์นิล และ บุญเหลือ บุปผามาลา การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี (PUBLIC PARTICIPATION IN DISASTER PREVENTION AND MITIGATION OF PHON SUNG SUBDISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION, BAN DUNG DISTRICT, UDON THANI PROVINCE)	39
เจษฎาวัตร โพธิ์ชัยศรี และ โกศล สอดส่อง การทำงานเป็นทีมของบุคลากรทางการแพทย์ โรงพยาบาลหนองบัวลำภู (TEAMWORK OF MEDICAL PERSONNEL NONG BUA LAMPHU HOSPITAL)	51
ศาสตราจารย์ ดร. สรรพากร และ โกศล สอดส่อง	

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลโพนสูง อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี (PUBLIC PARTICIPATION IN THE PREPARATION OF THE DEVELOPMENT PLAN OF PHON SUNG SUBDISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION, BAN DUNG DISTRICT, UDON THANI PROVINCE) สุรีย์พร โพธิ์ชัยศรี และ โกศล สอดส่อง	61
การจัดสวัสดิการสังคมให้ผู้สูงอายุในศูนย์พัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ (Satisfaction of the elderly towards social welfare provision in the Center for Social Welfare Development Social Welfare for the Elderly) งามรดา ประเสริฐสุข และ พิชัยรัฐ หมื่นด้วง	73
การมีส่วนร่วมของเยาวชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดขององค์การบริหารส่วนตำบล เชียงพิณอำเภอมือง จังหวัดอุดรธานี (The participation of youth in solving the drug problem of the Organization Chiang Phin Subdistrict Administration, Mueang District Udon Thani Province) บรรณารักษ์ ฝั้นสิม และ โกศล สอดส่อง	86
วิเคราะห์หลักตรรกศาสตร์ในพระพุทธศาสนา (Analysis of Logic in Buddhism) กฤตสุขชิน พลเสน พระสุริยัน ทิปธมโม (ผิงผาย) และ สิริพร ครองชีพ	99
ประสิทธิผลของการคุ้มครองแรงงานต่างด้าวในประเทศไทย (Effectiveness of Protection of Migrant Workers in Thailand) สุรัช ชีวบันเทิง สุวรรณิ แสงมหาชัย รวิภา ธรรมโชติ และ รัชยา ศิริวัฒน์	106
จิตอาสาพลังบวก : ชุมชนคุณธรรมกระบวนการในการขับเคลื่อน ด้วยพลังบรรพบุรุษแบบการสร้างความเข้มแข็งมั่นคงยั่งยืน ภายใต้สถานการณ์ภาวะวิกฤติการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Volunteer Positive Energy: Moral Community the Process of Driving with Power of BORWON A Model for Building Strength, Stability, Wealth, Sustainability under the Circumstances the Crisis of The Coronavirus Disease 2019 Epidemic) พระครูพิสัยปรีดิกิจ (แก่น อคฺควณโณ) และ สมชาย เบ็ญจวรรณ	115
ระบบการพัฒนาการบริหารบุคลากรด้านภาวะผู้นำตามแนวคิดพอดีพอควร สำหรับโรงเรียนเอกชนภาคใต้ตอนบน (THE DEVELOPMENT SYSTEM OF PERSONNEL MANAGEMENT FOR LEADERSHIP BASED ON LEAN THINKING FOR PRIVATE SCHOOL IN THE UPPER SOUTHERN REGION) ณวิษณุ ชินบุรารัตน์	126

รูปแบบกิจกรรมตามแนวทางการศึกษาแบบใช้พื้นที่เป็นฐาน ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างสำนึกรักพื้นที่ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาจังหวัดนครนายก (ACTIVITIES MODEL BASED ON PLACE-BASED EDUCATION THROUGH ENGLISH LEARNING ACTIVITIES TO ENHANCE SENSE OF PLACE FOR SECONDARY STUDENTS IN NAKHON NAYOK PROVINCE) บุญณพร ชินบุรารัตน์	140
ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การสื่อสารทางการตลาดกับพฤติกรรมความถี่ ในการเลือกซื้อเครื่องสำอางของผู้บริโภคในจังหวัดบึงกาฬ (Relationship between Perception of Marketing Communication and Frequency in Purchasing Behavior of Cosmetics: Consumers in BuengKan) ธารินี กิตติกาญจน์โสภณ อาริยา ภูวศิรีวิวัฒน์ และ ศุภชัย ประศิริ ศึกษาวิเคราะห์การกระทำอัตวินิบาตกรรมของพระภิกษุในสมัยพุทธกาล (An Analytical Study of Suicidal Monk Cases in the Buddha's Life period) อภิโชค เกิดผล	154
การศึกษาเปรียบเทียบแนวคิดเรื่องอาตมันและพรหมันในคัมภีร์อุปนิษัท (A COMPARATIVE STUDY OF THE CONCEPTS OF ĀTMAN AND BRAHMAN IN THE UPANIṢAD) พระมหาจุฑามณี ภูมิเวที (แสนคำ)	172
ปัจจัยส่วนประสมการตลาดกับกระบวนการตัดสินใจชำระค่าสินค้า ผ่านคิวอาร์โค้ดของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร (The Relationships between the Service Marketing Mix factors and the decision making Process to Pay for Products with QR Code of consumer in Bangkok) สายพิน ทับทิมดี ภูมิพิชัย ธารดำรง และ สรียา ศะธรรมย์	184
พฤติกรรมของผู้บริโภคและปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผล ต่อการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์สำหรับผิวหน้าของผู้หญิงวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร (Consumer behavior and marketing mix affecting buying Facial Product of working women in Bangkok) บุญสิตา อรรถนัยกานนท์ ภูมิพิชัย ธารดำรง และ เบญญาดา เติบวณิชกุล	191
ส่วนประสมทางการตลาดและแรงจูงใจของที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ใช้บริการสถานออกกำลังกายของกลุ่มวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร (Marketing Mix and Motivation Influencing Decision-Making to Choose a Fitness Center among Members of working group in Bangkok Metropolitan Area) พรจิต อรรถนัยกานนท์ สายพิน ทับทิมดี และ นันทพร รัตตานนท์	199
แรงจูงใจของครูกับประสิทธิผลการดำเนินงานของโรงเรียนมัธยมศึกษาชั้นนำในประเทศไทย (Teacher motivation and operational effectiveness of leading secondary schools in Thailand) คำใจ แก้วหาญ และ เฉลิม เกิดโมลี	209

การศึกษาเปรียบเทียบมนุษย์ในทัศนะพุทธปรัชญากับปรัชญาasangxay (A Comparative Study of man Viewpoint Theravāda Buddhist and Sāṅkhya Philosophical) โสธยา ไทยอัฐวิถิ	225
การพัฒนาคุณค่าและจริยศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนจังหวัดนครราชสีมา (The Development of Values and Ethics the Development of Community Enterprise in NakhonRatchasima Province) เกรียงไกร พินยารัก	232
การส่งเสริมสุขภาพของผู้สูงอายุตามหลักพุทธธรรมในจังหวัดนครราชสีมา (Promoting the Health of the Ederly Pleple According to Buddhadham In nakhon ratchasima Province) บุญญติ อนนทจารย์	244
การเสริมสร้างสุขภาพจิตเพื่อป้องกันการทำอัตตวินิบาตกรรม ตามแนวพุทธปรัชญาเถรวาทของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร (STRENGTHENING MENTAL HEALTH TO PROTECT THE IDENTITY OF WINIBAT KARMMA ALONG WITH BUDDHIST PHILOSOPHY OF PEOPLE IN BANGKOK) บุญร่วม คำเมืองแสน	251
จริยธรรมการตีพิมพ์บทความในวารสารวิจัยธรรมศึกษา ศูนย์วิจัยธรรมศึกษา สำนักเรียนวัดอาวุธวิกสิตาราม	262
การเตรียมต้นฉบับเพื่อการเสนอจัดพิมพ์ในวารสารวิจัยธรรมศึกษา ศูนย์วิจัยธรรมศึกษา สำนักเรียนวัดอาวุธวิกสิตาราม	264